

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obo/38/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012899753
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9012899753.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu Ing. Anton Feník - KOLONIAL „v konkurze“, Štúrova č. 33, Liptovský Mikuláš, o schválenie konečnej správy o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovania odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty JUDr. Milana Prikryla, Kuzmányho 15, Liptovský Mikuláš na odvolanie úpadcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 179/95-KI-1897 zo dňa 25. januára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 179/95-KI-1897 zo dňa 25. januára 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty úpadcu Ing. Anton Feník - KOLONIAL v konkurze a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty JUDr. Milana Prikryla, doručení súdu dňa 02. 07. 2010 v znení jej úpravy a doplnenia doručeného súdu dňa 13. 12. 2011 v tomto rozsahu:

Prijmy konkurznej podstaty predstavujú sumu 888 905,58 eur (26 779 169,50 Sk), výdavky konkurznej podstaty - pohľadávky proti podstate zaplatené počas konkurzu a výťažok vydaný oddelenému veriteľovi predstavujú sumu 361 651,43 eur (10 895 110,98 Sk), odmena správcu konkurznej podstaty je 90 781,51 eur vrátane DPH (2 734 883,77 Sk). Na rozdelenie veriteľom zostáva suma 527 254,15 eur (15 884 058,52 Sk).

V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa v nadväznosti na rozhodnutie odvolacieho súdu 4 Obo 34/2011 zo dňa 30. septembra 2011 a jeho závery uložil správcovi konkurznej podstaty doplniť konečnú správu, ktorú predložil súdu dňa 13. 12. 2011.

Na jej prejednanie bolo nariadené pojednávanie na 25. 01. 2012 a súčasne sa súd zaoberal aj námietkami, ktoré opätovne podal úpadca. Podstata námietok úpadcu smerovala voči výške odmeny správcu konkurznej podstaty, proti jej navýšeniu na základe rozhodnutia súdu a proti uplatnenej DPH k odmene.

V uznesení o schválení konečnej správy zo dňa 19. januára 2011 prvostupňový súd schválil odmenu správcu konkurznej podstaty vo výške 76 637,49 eur, pričom vychádzal zo základu 885 731,- eur, ktorý pozostával zo sumy získanej speňažením majetku úpadcu a zo sumy získanej inou činnosťou správcu. Odvolací súd nespochybnil prvý základ pre výpočet odmeny, ktorým je suma získaná speňažením majetku úpadcu. Pokiaľ ide o druhý základ pre výpočet odmeny správcu, odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 6 písm. a/ vyhlášky 493/1991 Zb. účinnej pre toto konkurzné konanie prijal názor, že od sumy určenej na uspokojenie veriteľov, získanej pri výkone funkcie správcu je potrebné odpočítať náklady potrebné na jej dosiahnutie. Odpočet týchto nákladov správca vykonal v súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu. Po zohľadnení tohto postupu je druhým čiastkovým základom pre výpočet odmeny správcu suma 434 829,56 eur, čo spolu so sumou 391 732,76 eur, získanej speňažením majetku úpadcu predstavuje celkový základ pre výpočet odmeny správcu 826 562,32 eur, od ktorej sumy treba odpočítať čiastku 2 022,88 eur, čo je výtazok získaný do podstaty exekútorom v rámci jeho exekučnej činnosti, ktorá čiastka nemôže byť zahrnutá do základu pre odmenu. Takto čistým základom pre odmenu správcu konkurznej podstaty je suma 824 539,44 eur (24 840 075,17 Sk).

Prieskumné pojednávanie sa dňa 12. 02. 2001 neuskutočnilo a ďalšie sa konalo dňa 18. 02. 2002. S poukazom na prechodné ust. § 11c ods. 3 vyhlášky č. 493/1991Zb., súd vypočítal odmenu v súlade s ustanovením § 6 až 9d tejto vyhlášky.

Vzhľadom k tomu, že základom pre výpočet odmeny správcu je suma 824 539,44 eur (24 840 075,17 Sk) je odmena správcu podľa § 7 ods. 1 vyhlášky 56 037,97 eur, na základe ust. § 7 ods. 3 vyhlášky rozhodol súd o zvýšení odmeny správcu konkurznej podstaty o 35%, nakoľko tento zachoval prevádzku podniku, pričom súd v tejto časti poukazuje na odôvodnenie tohto postupu, uvedené v uznesení zo dňa 19. januára 2011, Navýšenie odmeny o 35% predstavuje vo finančnom vyjadrení čiastku 19 613,29 eur, čo spolu tvorí celkovú odmenu správcu vo výške 75 651,26 eur (56 037,97 eur + 19 613,29 eur). Odmena správcu konkurznej podstaty predstavuje protihodnotu za služby ním poskytnuté, preto tvorí podľa § 22 ods. 1 zákona o DPH základ dane. Podľa § 19 ods.2 zákona o DPH daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby. Podľa názoru konkurzného súdu je týmto dňom deň predloženia doplnenia konečnej správy, v ktorom si správca vyúčtoval odmenu, t. j. deň 12. 12. 2011. Správca konkurznej podstaty preukázal, že je platiteľom DPH od 1. marca 2003, o čom predložil súdu osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty, vydané dňa 05. 04. 2004 Daňovým úradom Liptovský Mikuláš. Súd správcovi konkurznej podstaty k odmene 75 651,26 eur priznal DPH vo výške 20%, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje sumu 15 130,25 eur. Potom celková odmena správcu vrátane DPH je 90. 81,51 eur (§ 85j ods. 1 zákon č. 222/2004Z. z.).

Ďalšie námietky úpadcu (č. l. 1876 až 1878) súd považoval za neopodstatnené, neodôvodnené s poukazom na to, že nie sú mu známe ani len triviálne základy konkurzného, ale ani všeobecného práva.

Vzhľadom k tomu, že v prípade odmeny správcu je táto tvorená viacerými zložkami a z dôvodu jej presného výpočtu súd si v uznesení z pojednávania o konečnej správe (dňa 25. januára 2012) vyhradil právo vyčísliť výšku odmeny správcu konkurznej podstaty v písomnom vyhotovení rozhodnutia. Keďže si správca neuplatnil cestovné náklady, ani žiadne iné, preto mu ich náhradu súd nepriznal.

Suma určená na rozdelenie veriteľom predstavuje čiastku 527 254,15 eur, ktorú súd vypočítal tak, že je to celkový príjem podstaty, t. j. 888 905,58 eur mínus celkové výdavky, t. j. 361 651,43 eur.

Proti predmetnému uzneseniu konkurzného súdu podal úpadca odvolanie. Uviedol, že napadnuté uznesenie vykazuje triviálnu, ale vážnu číselnú chybu a je zmatečné a nevykonateľné. Ak by mali byť celkove príjmy z konkurznej podstaty - 888 905,58 eur a doposiaľ vyplatené výdavky - v sume 361 651,43 eur a odmena správcu 90 781,51 eur, tak na rozdelenie veriteľom potom nemôže zostať uvádzaných 527 254,15 eur, ale len 436 472,62 eur. Ani jedna uvádzaná suma však na uspokojenie pre veriteľov nie je pravdivá, keďže súd od týchto čiastok neodpočítal neuhradené čiastky počas konkurzu v sume 126 781, 51 eur.

Ďalej spochybňuje vo výrokovej časti tak uvedenú výšku celkových príjmov podstaty, ako aj doposiaľ vyplatené výdavky. Obidve sú nesprávne prevzaté z pôvodnej konečnej správy z 02. 07. 2010 s vyčísleným finančným stavom k 30. 09. 2010, namiesto správnych vyšších súm, t .j. celkový príjem 892 254,17 eur a vyplatené výdavky 361 743,48 eur, podľa aktuálneho doplnenia konečnej správy správcom konkurznej podstaty, doručenej súdu 13. 12. 2011. Napadá celkovú odmenu správcu s DPH vo výške 90 781,51 eur. Dôrazne napadá nesprávne prisúdenie zložky DPH, namiesto nižšej zložky DPH vo výške len 9 548, 04 eur a tak dosiahnutie nižšej odmeny s DPH v sume 85 149,01 eur, čo by malo priaznivejší dopad na uspokojenie veriteľov. Podľa jeho názoru konkurzný súd je povinný v otázke priznania DPH postupovať podľa § 19 ods. 3 zákona o DPH a zároveň uvádza podrobnú špecifikáciu priznania DPH za vykonané služby správcom, od kedy je registrovaným platiteľom DPH, t. j. od 01. 03. 2003.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť konkurznému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie úpadcu podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

V predmetnej veci správca konkurznej podstaty úpadcu - Ing. Anton Feník - KOLONIAL, Liptovský Mikuláš, doplnil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny správcu zo dňa 30. 06. 2010, ktorú osobne doručil konkurznému súdu dňa 13. 12. 2011, a to v nadväznosti na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 34/2011 zo dňa 30. 09. 2011, ktorým bolo uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 179/95-K1-1568 zo dňa 19. januára 2011 o schválení uvedenej konečnej správy zrušené a vec bola vrátená na ďalšie prejednanie.

Doplnená správa obsahuje stav konkurzu k 31. 10. 2011. Príjmy konkurznej podstaty predstavujú sumu - 892 254, 17 eur. Výdavková časť predstavuje celkovú finančnú čiastku - 252 184, 76 eur, z toho uhradené pohľadávky počas konkurzu tvoria sumu - 125 976,71 eur a doposiaľ neuspokojené pohľadávky proti podstate predstavujú sumu - 126 208,05 eur. Výdanie pomernej časti výťažku oddelenému veriteľovi v sume 235 766, 77 eur, t. j. celkove vyplatené výdavky počas konkurzu predstavujú sumu - 361 743,48 eur.

Konkurzný súd vo výroku napadnutého uznesenia schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty úpadcu, v znení jej doplnenia doručenej súdu dňa 13. 12. 2011, napriek tomu vychádzal z neaktuálnej výšky príjmu konkurznej podstaty v sume - 888 905,58 eur, a to z pôvodnej správy, doručenej súdu dňa 02. 07. 2010, podľa stavu k 30. 09. 2010. V rozpore s aktuálnymi vyplatenými výdavkami (361 743,48 eur) uvádza sumu 361 651,43 eur. Ďalej súd určil odmenu správcu vo výške 90 781,51 eur. Po odpočítaní výdavkovej časti a odmeny správcu na uspokojenie konkurzným veriteľom by mala zostať suma len vo výške 436 472,64 eur, čo však nezodpovedá výrokovej časti, týkajúcej sa sumy 527 254,15 eur zostávajúcej na rozdelenie veriteľom. Pričom súd absolútne pri určení sumy na uspokojenie veriteľov nezohľadnil doposiaľ neuspokojené pohľadávky proti podstate v sume 126 208,05 eur, ktoré správca v správe špecifikoval (č. l. 1869).

Z obsahu spisu nesporne vyplýva, že konkurzný súd pri schválení konečnej správy o speňažení majetku vychádzal zjavne v nesúlade s predĺženou doplňujúcou a aktuálnou správou podľa stavu konkurzu k 31. 10. 2011, ktorá obsahuje nárast finančných prostriedkov (viď. č. l. 1867 až 1872), ktoré neboli súdom absolútne akceptované. Prvostupňový súd vychádzal z iného peňažného základu, ako je uvedené v predloženej aktuálnej správe, pričom neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, z ktorých by vyplývala dôvodnosť rozdielu medzi údajmi obsiahnutými v správe a jej schválením napadnutým uznesením.

Uvedené rozpory majú zásadný vplyv na určenie sumy na uspokojenie zistených pohľadávok ostatných konkurzných veriteľov. Jedná sa o rozhodnutie zmätočné a pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, preto napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.